

RÚBEN: A Cancún, a un *hotelaco* d'aquells amb polsereta, que entra tot!

CRIS: Apa, no siguis hortera!

RÚBEN: És clar, un viatge en cotxe és molt millor, sí...

CRIS: Fer la Ruta 66 és un *pedazo* viatge, nen.

MANU: Ni loco me voy yo con los yanquis.

RÚBEN: La veritat és que veure't a tu allà enmig *en plan hater* estaria *guapo*.

MANU: Per què estaria *guapo*? ¿Qué soy, un paleta?

CARMEN: Venga, no te enfades, tonto.

CRIS: No me digas que no te gustaría un viaje de esos, por carreteras desérticas, como en las pelis, y durmiendo en moteles, a la aventura...

CARMEN: Ai, els motels aquells de mala mort? No, no. Jo, en un bon hotel i en una ciutat maca; a Nova York, Chicago, Los Ángeles....

RÚBEN: Ah, i m'aniria de puta mare una moto.

CRIS: Doncs si ell té una moto, jo vull una mica d'inversió per al meu espectacle.

MANU: O sea, que no sólo no vas a cobrar, sino que encima vamos a tener que poner dinero.

CRIS: ¡Y dale! Primero se invierte, y luego se recogen frutos.

CARMEN: Que sí, que hi haurà una mica per a tot. Jo em faré uns "retoquitos", ja us ho dic ara.

CRIS: Ai, mama, no!

CARMEN: Una cosa discreteta, no et pensis tu que...

MANU: Pero a ver un momento, no nos volvamos locos, ¿no?

CARMEN: Oye, ¿y por qué no? Ahora que podemos...

MANU: Con cabeza, Carmen, con cabeza...

CARMEN: ¡Que nos han tocado 200.000 euros, Manu, por favor!

MANU: Un 20% se va en impuestos, cuidado.

RÚBEN: Bueno, perdona, NOMÉS ens han tocat 160.000 pavos.

MANU: Mira, tu encara no havies nascut – la teva germana era petita -, però fa anys, al Rafa, el fill de la Manuela, li van tocar 250 millions.

RÚBEN: Joder! *En sèrio*? 250 milions?

CRIS: 250 milions de PESSETES.

MANU: Bueno, doncs el tio va convidar a Disneylandia a tota la família. No el de París; el d'Orlando"!

iToda la parentela para allí! A la seva nòvia li va regalar joies i li va pagar unes tetes de silicona, es va comprar un *carraco* esportiu impressionant, un Rolex de puta mare,... y bueno, mucha fiesta. Però què va passar? Doncs que en pocs anys s'ho havia polit TOT. I què li va quedar? Un tabique nasal desgastado de la cantidad de farlopa que se metió. Y míralo ahora; pringando en el puto bar, como uno más.

CARMEN: ¡Es que vaya ejemplo! El Rafa de la Manuela se lo gestionó fatal. Nosotros no nos lo vamos a pulir todo en farlopa.

RÚBEN: No, TODO no.

CARMEN: Nen!

CRIS: Ah, un moment! Sabeu què podrem pagar, no? (*imitant al MANU*) ¡La derrama de los cojones!

Riuen.

CARMEN: Ah, al tanto: i fem una reforma integral, aquí. De dalt abaix.

RÚBEN: Sí! Tirem la paret de l'habitació de la Cris i ampliem la meva i el menjador!

CRIS: Ei, la meva habitació no es toca!

RÚBEN: I què més et dóna?

CRIS: Que és la meva habitació, flipat.

RÚBEN: Però si no vius aquí, i no vens mai.

CRIS: Però això encara és casa meva!

MANU: Tu casa no está en el barrio de los modernos de "Barna"?

CRIS: Qué pesadito estás con el tema.

CARMEN: A ver, haya paz. Cris, la veritat és que venir, no vens gaire. I quedar-te a dormir, encara menys. En els últims anys, a la teva habitació hi han dormit més el Richi i el Charli que tu.

CRIS: Què foten el Richi el Chrali dormint al meu llit?

RÚBEN: Doncs alguna vegada que s'han quedat a dormir, què passa?

CRIS: Joder, i si s'han fet palles allà, què?

CARMEN: Cris!

MANU: Qué fina, hija.

CRIS: Vosaltres què sabeu, el què hauran fet?

RÚBEN: Sí, és clar, com que són uns garrulos...

CRIS: Jo no he dit això, guapo.

RÚBEN: Sí, i potser el de Mollerussa també se la pela a l'habitació de l'àvia del Richi!

CRIS: Què dius ara, tu, de Mollerussa?

MANU: Que en casa del Richi le alquilan el cuarto de la abuela a un estudiante de allí.

CRIS: Mi habitación no se la alquiléis a nadie, ¿eh?

RÚBEN: Però que ja no és la teva habitació, que no vénis mai!

CRIS: No, si ara resulta que és l'habitació del Richi i el Charli!

CARMEN: Ai, Cris, això és com quan es quedava a dormir la Vane, que el Rúben venia a dormir amb nosaltres i ella dormia al seu llit.

RÚBEN: I no pensava que la Vane es fes palles al meu llit.

MANU: ¡El otro!

RÚBEN: Què? Les ties també es toquen.

CRIS: Nen, la Vane no hauria fet mai això!

CARMEN: Ai, era tan bona noia... Què fa, la Vane?

CRIS: La Vane? I jo què sé, el que fa. Fa anys, que no parlem.

CARMEN: Quina llàstima. Éreu tan amigues...

CRIS: Ja, però ara no encaixaríem gens, mama. Hem portat vides molt diferents.

RÚBEN: Com ho saps? Si fa anys que no la veus...

CARMEN: Jo no penso que fóssiu tan diferents. És una pena.

MANU: Hay que cuidar a los tuyos. A la familia, a los buenos amigos...

CRIS: Eh, que yo cuido a la gente, ¿eh?

MANU: Bueno...

CRIS: Lo que pasa es que voy de culo, y no tengo mucho tiempo. Por eso vengo tan poco.

RÚBEN: Doncs això. Que com que tu vens molt poc, podem aprofitar la teva habitació per a fer el menjador més gran. Així segur que ningú es farà palles al teu llit.

CARMEN: Rúben Guerrero! Prou amb això, marrano! Quin fàstic, per favor. Mireu, sabeu què? Ni reforma ni res; ens comprem un pis nou, què cony!

MANU: ¿Pero qué dices? ¡Que no llega para tanto!

CARMEN: ¿Cómo que no? Vendemos éste y liquidamos la hipoteca. I amb el sobrant i el que ens queda net de La Grossa... quant hem dit que ens queda, traient els impostos?

CRIS: 160.000.

CARMEN: Pues con todo eso encontramos un piso bien majo, ¿eh?

CRIS: En aquest barri, és clar.

MANU: Pues sí, en este barrio, ¿qué pasa?

CRIS: Ay, nada, solo era una apreciación.

CARMEN: Doncs no en parlem més: piset nou!

MANU: Quedándonos otra vez a cero.

CARMEN: Bueno, sí. ¿Y qué? El dinero está para eso, ¿no?

CRIS: Però mama... És que és veritat. Ja no quedaria per a res més...

RÚBEN: És que ni per un *mini-capricho*!

CARMEN: En el pis nou també hi viuràs tu, eh? I tu també tindries una habitació, Cris. Per si algun dia necessites tornar a casa.

CRIS: Per si fracasso, no?

CARMEN: Jo no he dit això.

CRIS: Però ho has pensat.

CARMEN: Ai, filla! En què quedem? Vols tenir una habitació o no?

El MANU dóna un cop a la taula.

MANU: A ver un momento. O sea... que hemos vivido CUATRO personas en este piso, y ahora resulta que necesitamos uno MÁS grande. ¿Para qué? Si dentro de nada estaremos tú y yo solos.

CARMEN: A ver, ahora ya no tendremos que preocuparnos por la hipoteca, que es el gasto más gordo.

MANU: Pero hay otros gastos, ¿no?

CARMEN: Pero ahora tu sueldo y el mío entran limpios.

MANU: ¡Pero nunca se sabe, coño!

CRIS: O sigui, que ens toca la PUTA GROSSA, i hem de vigilar amb els diners?

MANU: Pues sí. Porque tanto va el cántaro a la fuente que al final se rompe.

CARMEN: Vale. ¿Y qué sugieres?

MANU: Pues eso. Algún caprichito; unas buenas vacaciones en familia, no sé. Y el resto, lo ahorramos. Por si llegan las vacas flacas. Que siempre llegan, ya os lo digo yo.

CARMEN: Pero así no se puede vivir, Manu. "Abre la muralla", por Dios. Es que pensando siempre en lo peor tampoco haríamos nunca nada, "por si acaso".

RÚBEN: Bueno... potser el papa té raó, ¿eh?

Tots es miren al RÚBEN, estranyats.

RÚBEN: És veritat... tampoc és *plan* de gastar-ho tot. En realitat, sempre aniran sortint *gastos*. Si, per exemple, vull anar a una Universitat bona...

CRIS: Què vols dir amb "bona"?

RÚBEN: Les més bones són les privades, *y lo sabes*.

CRIS: Quin morro, nen.

RÚBEN: Morro per què?

CARMEN: Les públiques també són bones. I més barates.

MANU: Dirás menos caras. Barata ya no hay ninguna.

CRIS: Pues eso, que trabaje un poquito, que no le pasará nada.

RÚBEN: I per què no puc dedicar-me de ple als estudis, sense haver de currar?

CRIS: Jo ho he fet i no m'he mort, tranquil.

RÚBEN: Tu saps que no poder dedircar-te al cent per cent a lo teu és una merda. Així és impossible arribar a fer grans coses.

CRIS: Però nen, que vols ser Treballador Social, no guanyar el Premi Nobel de Física.

RÚBEN: Bueno, i si resulta que després m'interessa una altra carrera?

CRIS: És clar, tot el que vulgui *el señorito*. T'ho curres i punt, que és el que porto fent jo tota la vida.

RÚBEN: Escolta, no siguis envejosa! Quina culpa tinc jo de que a tu et vagi com el puto cul?

Pausa.

CRIS: A mi no em va com el cul, vale?

RÚBEN: Però no vius d'això i ho fas en *plan* amateur.

CRIS: Jo NO sóc amateur! Mira, guapo. *Vale* que jo no he parat de currar i d'estudiar alhora, i no m'he pogut centrar al cent per cent. Però, saps què passa? Que els papes es van quedar sense els estalvis per

als meus estudis quan vas néixer tu *de rebote*.

CARMEN: Cris!

CRIS: Que no passa res. Que em sembla normal, i està de puta mare. Però és veritat.

RÚBEN: Bueno, doncs perdona per haver nascut!